

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 30.05.1974, sp. zn. 6 Co 130/74, ECLI:CZ:NS:1974:6.CO.130.1974.1

Číslo: 4/1975

Právní věta: Koná-li pracovník zaměstnaný v pracovním poměru ještě práce podle dohody o pracovní činnosti, není z této pracovní činnosti nemocensky ani důchodově zabezpečen, a proto se odměna z této činnosti nezahrnuje do hrubých výdělků, z nichž se vypočítává průměrný měsíční výdělek pro vyměření důchodu.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 30.05.1974

Spisová značka: 6 Co 130/74

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr, Důchod, Nemocenská, Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 6 102/1964 Sb. § 13 21/1965 Sb. § 1 65/1965 Sb. § 232 24/1967 Sb. § 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozhodnutím Úradu důchodového zabezpečení v Praze byl přiznán navrhovateli od 1. 1. 1974 plný starobní důchod v částce 1097,- Kčs měsíčně, který byl vypočten z průměrného měsíčního výdělku 2159,- Kčs za období 1969 až 1973.

Navrhovatel se v opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí domáhal jednak toho, aby mu byla zahrnuta do průměrného měsíčního výdělku odměna z vedlejšího zaměstnání, které vykonával v letech 1968 až 1973 v podniku E. v T., a jednak toho, aby mu bylo zvýhodněno 13 roků a nikoli jen 3 roky zaměstnání v II. pracovní kategorii.

Krajský soud v Hradci Králové potvrdil přezkoumávané rozhodnutí, poněvadž dospěl k závěru, že navrhovatel nepracoval v podniku E. v T. ve vedleším pracovním poměru, nýbrž na základě dohody o pracovní činnosti, popřípadě dohody o provedení práce (§ 232 zák. práce). Tyto výdělky nelze zahrnout do základu pro výpočet průměrného měsíčního výdělku podle ustanovení § 13 vyhlášky č. 102/1964 Sb., když byly dosaženy mimo pracovní poměr. I když navrhovatel pracoval téměř 13 roků v II. pracovní kategorii a 15 roků v III. pracovní kategorii, zvýhodněny mu byly v II. pracovní kategorii jenom 3 roky, neboť podle ustanovení § 13 odst. 3 zákona č. 101/1964 Sb. v případech, kdy byl pracovník zaměstnán střídavě v různých pracovních kategoriích, včítá se pro zvýšení důchodu podle předchozího odstavce do prvních 25 roků zaměstnání vždy nejprve doba zaměstnání III.

pracovní kategorie, poté doba zaměstnání II. pracovní kategorie a naposled doba zaměstnání I. pracovní kategorie.

K odolání navrhovatele Nejvyšší soud ČSR usnesení soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 13 odst. 1 vyhlášky č. 102/1964 Sb. je hrubým výdělkem veškerá hrubá mzda (příjem) dosažená v zaměstnání nebo v souvislosti s tímto zaměstnáním jestliže podléhá dani ze mzdy. Podle ustanovení § 13 odst. 2 téže vyhlášky je hrubým výdělkem také hrubá mzda (příjem), jestliže se z ní neprovádí srážka daně ze mzdy jen proto, že výdělek nedosahuje zdanitelné výše.

Musí tedy jít o výdělek dosažený v zaměstnání nebo v souvislosti s ním.

Podle ustanovení § 6 odst. 1 a 2 zákona č. 101/1964 Sb. je pak zhodnotitelné pro účely tohoto zákona jen takové zaměstnání, které zakládá nebo zakládalo účast na nemocenském pojištění podle předpisů platných pro pracovníky.

Při dohodách o pracích konaných mimo pracovní poměr (§ 232 a násl. zák. práce) je proto rovněž třeba řešit otázku účasti na nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení, a to se zřetelem na ustanovení § 1 a násl. vyhlášky č. 21/1965 Sb. (srov. stanovisko uveřejněné pod č. 68/1971 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek [str. 447]).

Skutečnost, že určitá činnost je podrobena dani ze mzdy, sama o sobě ještě není podkladem pro závěr o existenci pracovního poměru, popřípadě dohody o pracovní činnosti, poněvadž i činnost podle dohody o provedení práce je podrobena této dani (srov. čl. 2 vyhlášky č. 24/1967 Sb.).

Z ustanovení § 1 a násl. vyhlášky č. 21/1965 Sb. pak vyplývá, že koná-li pracovník zaměstnaný v pracovním poměru ještě práce podle dohody o pracovní činnosti, není z této pracovní činnosti nemocensky pojištěn ani důchodově zabezpečen jako pracovník, a proto odměna dosažená z této činnosti nemůže být zahrnuta do hrubých výdělků, z nichž se vypočítává průměrný měsíční výdělek. Tito pracovníci nejsou také účastni uvedeného pojištění či zabezpečení, pobírají-li starobní nebo invalidní důchod.

V projednávané věci bylo ze zprávy podniku E. v T. zjištěno, že navrhovatel u tohoto podniku v letech 1970 až 1973 pracoval jen na základě dohod o pracovní činnosti uzavíraných vždy každý rok znovu, nikoli tedy ve vedlejším pracovním poměru.

Bylo proto usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrzeno podle ustanovení § 219 o. s. ř.